

[Niels Ravn.]

eventuelt gå videre og også med disse midler, hvis de strækker til, være med til at fremme sammenlægning i øvrigt. Det er min erfaring, at de ældre landmænd, der har siddet på deres ejendomme i en årrække, som regel selv kan klare finansieringen af en sammenlægning. Ved køb af en tilstødende ejendom kan de gennem de belåningsmuligheder, de herved får, og ved salg af de tilkøbte bygninger i de allerfleste tilfælde klare disse problemer. Det er de unge, det er de nystartede landmænd, vi skal have vor opmærksomhed vendt imod.

Hvis man vil være med til en sådan reformlovgivning, være med til et helt nyt sigte i denne lovgivning, ikke fortsat lappe på en forfejlet lovgivning, som tiden er løbet fra, men virkelig sigte imod at hjælpe de mennesker, som dansk landbrug skal bygge på, de unge, dem, der fortsat har lyst og evne til at virke i dette erhverv, skal man ikke gå forgæves efter det konservative folkepartis bistand.

Morten Lange: Landbrugsministeren er formodentlig et fordrageligt menneske; han kan næppe stille den konservative side af denne sal tilfreds. Det var patetisk at høre hr. Niels Ravn nu klage over dette elendige lovforslag, der fuldstændig måtte omkalfatres, medmindre hovedlovforslaget blev vedtaget. Da vi snakkede om hovedlovforslaget, fik vi at vide, at det kunne man slet ikke se på, før man fik finansieringsbaggrunden. Nu har vi begge dele, og så må vi jo prøve på at finde ud af det. Det forekommer mig i øvrigt, at opgaven er af en type, som vi har mødt før. Efter min opfattelse er den værdifuldeste del af de midler, vi stiller til rådighed for landbruget, dem, vi bidrager med til investering, og mit parti, som ellers på mange måder er overordentlig skeptisk over for den måde, landbrugsstøtten gives på, har væsentlig mere sympati for de midler, der er omfattet af denne lovgivning, end for en lang række andre midler, vi her fra folketinget fra tid til anden giver grønt lys for til forskellige landbrugsformål.

Det blev — og det kan da være værd at nævne i denne forbindelse — af hr. Niels Eriksen sagt, at landbruget da bestemt ikke havde noget som helst ansvar for prisstigninger. Jeg tror, man skal være

meget forsigtig med den slags påstande. Jeg tror, landbruget har et væsentligt medansvar for, at vi har et sæt hjemmemarkedspriser. Man kan snakke om deres retfærdighed eller deres uretfærdighed, det kan man om alle prisstigninger, men når vi snakker om de kolde fakta, om, hvem der har sørget for, at der er sket prisstigninger, så kommer vi ikke uden om, at landbruget kommer ind som en af de grupper, som har brugt sin magt og indflydelse til at sikre, at der skete en prisstigning. Det bliver vi nødt til at have i erindring. Jeg har altid haft den fornemmelse, at den løsning, man dengang valgte, ikke var den bedst tænkelige, og jeg tror, vi bliver nødt til at se på det igen; men jeg anholder det blot, når man nu prøver på at skabe den myte, at landbruget aldrig skaber prisstigninger og aldrig har gjort det, men derimod slås med en eller anden ubestemmelig blæksprutte, opfundet af andre, og at andre er skyld i, at prisstigningerne flyder ud over landet.

Jeg vil også gerne fremkomme med et par bemærkninger om, hvad der blev sagt om jordpriserne. Man prøver jo at fremstille det, som om det kun er lige i nærheden af København og måske enkelte andre storbyer, at jordpriserne er på himmelflugt. Jeg tror, det vil være gavnligt, hvis tingets medlemmer gør sig den ulejlighed at læse Statistiske Meddelelsers opgørelse over jordpriserne i de senere år. Det fremgår ganske klart af de tabeller, der dér vises, at stigningerne i jordpriserne er store over hele landet, og at stigningerne i jordpriserne eller rettere i landbrugets ejendomspriser er større, end den almindelige inflation angiver. Der er en sådan kraftigere stigning, og hvis vi får tid til det i udvalget, kunne det måske være gavnligt at få den nævnte tabel frem. Jeg tror, den vil vise ganske klart, at stigningerne på landbrugets ejendomspriser er en af de store inflationsfaktorer, som vi i høj grad må se at få modvirket. Det ville være godt, om der kunne opnås enighed om en sådan politisk aktion.

Det er efter min mening derefter ganske klart, at vi her står over for en af de konstruktive dele af landbrugslovgivningen, som vi bør gøre vort yderste for at benytte. Men det er blevet vanskeliggjort igennem mangelen på — skal vi sige generel — plan-